

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelytől, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartások stb. intézendők.

Nyilvántartási cikkek soronként 10 kr-ért közöltek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 ft — kr
Fél évre . . . 3 ft — kr
Negyed évre . . . 1 ft 50 kr
Külföldre 1 évre 8 ft — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden betámasztásnál 30 krajczár bérletdíj fizetendő.

A vidéki központok teendői.

I.

Társadalmi életünk egyik szégyene az, hogy falusi köznépünk, különösen a szláv s oláh ajku vidékeken, a műveltség primitív vázát sem sajátította el. Pozsony, Kassa, Máramaros-Sziget, Brassó a szláv s oláh ajku vidékeken nagy hibát követtek el eddig is, hogy nem igyekeztek teljes erővel hatni közvetlen környezetük szellemi műveltségének emelésére s hazaáruklók bűnös tüzelmeinek engedtek tért. Orosz- és Spanyolország kivételével nincs már jelenleg művelt állam, hol a városi s falusi lakosság között ily szégyenteljes s veszélyes különbség volna található, mint hazánk nagyobb részében. Spanyolország s az egykori Lengyelország szomorú példája mutatja nemzeti létünk jövő nagy rázkódtatásait, ha e bajon gyökeresen segíteni nem akarunk, s ezek a példák még rózsás színtűek a miénkhez képest, hol a vakondokmunka az olyannyira eltérő nyelvben, vallásban új és új tápot talál. Borzalmas a jövő, de szerencsére a jelen a miénk és a magyar nép anyagilag és műveltségben oly nagyot haladt az utóbbi két évtized alatt, hogy a jövőt megváltoztatni önnön kezünkben áll. Két évtized alatt Budapest fővárossal együtt mintegy száz város lett magyarrá, hol azelőtt a magyarság kisebbségben volt; a nemzetiségek főszékhelyein, Nagy-Szebenben, Balázs-

falván, Ujvidéken és Turóc-Szentmártonban is van már egy-egy kis kör, mely küzdeni tud és akar. Itt az ideje, hogy a hullámok tovább hassanak, s a vidéki központok, egy-egy oly művelt lakossággal bíró város, minő Kassa, Nagy-Várád, Máramaros-Sziget stb., az eddig elhanyagolt falusi lakosságot is bevonja a műveltség körébe, mely műveltség tette magyarokká e városok lakóinak nagy részét s mely műveltség a mágnás-családok őseivel együtt a nagy Hunyadiaktól a magyar nemzet legnagyobb dalnokáig, Petőfig, annyi sokat szerzett nekünk, kikre büszkén és örömmel gondolunk.

Két eszközt már itt-ott fel is használnak: az iskolát és a népkönyvtárat. Az állam népiskolákat, a társadalom kisdóvodákat alkot mindenfelé; egyesek s társulatok jutalmakat tűznek ki a magyar nyelvet legsikeresebben oktató néptanítók között, avagy — miként a szatmári Széchenyi-társulat teszi — vándor könyvtárat bízna a tanítók vagy papok rendelkezésére s vizsgálatok alkalmával képes könyveket osztanak szét az olvasási kedv előmozdítására.

De, nem is említve azt, hogy ez a kis eszköz is igen csekély mértékben használtatik fel, nagyon sok más tényezőt kell megragadnia a művelt vidéki városok lakóinak a végéből, hogy a faluk szellemileg elmaradt lakossága a magasabb társadalmi törekvéseknek mielőbb megnyeressék. Szükséges, ott, a hol

lehet, gondoskodni arról, hogy az iskolákban tanítónők alkalmaztassanak. Az eddigi tapasztalatok szerint a művelt nő legalkalmasabb arra, hogy megkedveltesse a köznéppel a magyar nyelvet, a magyar műveltséget, s mindenek felett a művelt nő mindennap tapasztalt gyöngéd modora képes leginkább hatni az erkölcsök szelidítésére. Szükséges gondoskodni arról, hogy az érettebb ifjúság körében valamely lelkes intelligens egyén vezetése alatt dalkörök alakuljanak, mert a magyar dal bűbájos hangja hat legtartósabban, s ez a daltársulat lesz a legerősebb eszköz, hogy az ifjak az iskolában megtanult magyar szót el ne feledjék. Szükséges, hogy a művelt vidéki városok ifjúsága időről időre nyári kirándulások alkalmával egyes falvak közelében nyilvános májális tartson, a hol kardalaikkal, lapdajátékaikkal s szabad tornagyakorlataikkal vágyat költsenek fel a falusiak kebelében is, s sejtessék velők, hogy a művelt elem utánzása nemcsak kártyázásban és boritalban áll.

A legfontosabb s legszükségesebb teendő pedig az, hogy a lágymelegséget dobjuk el magunktól.

György Aladár.

SZEMLE.

A képviselőház márcz. 17-iki ülése nagyon zárt volt. Az ellenzéknek nagy napja volt. A betegségből felgyógyult Széchenyi miniszter tisztele-

A „Székelyföld“ tárczája.

Achilles.

(Göthe műve.)

Németből szabadon fordította

Aphrodite.

Még egyszer magasán fellángola a hatalmas romhalom; eget verő láng piritá meg Ilionnak falait a sötét éjszakában; a rémítő pusztulásnak egész erdeje összeomlólag, izzó fényt terjeszte utoljára. Ekkor omlának össze Hektornak csontjai is; hamuvá égve feküdt a legnemesebb trójai az anyaföldön. Fölemelkedik Achilles a sátor előtti nyughelyéről, hol átvirrasztá az éjjeli órákat, nézvé a lángok pusztítását, azoknak távoli borzasztó játékát és változásait, a nélkül, hogy elfordítani bírná szemeit Pergamosnak vörös fénypárázatba borított határaitól. Mélyen szívében érezé még a gyűlöletet a halott iránt, a ki barátját, Patroklost, megölte, és a ki maga is oda lőn. De midőn a dühöngő lángok mardosó hatalma csökkent és az istennők rózsás ujjai a tengert és szárazföldet fölékesíték a nap fényével és a lángok borzalmait elhalványulának, mélyen megrendülve és szelidülve, visszafordult a nemes pelideus hős Achilles, a vitéz Antilochoshoz következőleg szólván: „Jöni fog egy nap, a midőn, nem soká, Ilionnak romjai felett füst és gőz el fog távozni thrák szeleknek fuvalma által, Idának magas

hegységét és a Gangaros magaslatait elsötétítvén; de én azt nem fogom meglátni, a népeket ébresztő Eos engemet úgy talál, a midőn Patroklos csontjait összegyűjtendem; hasonló jámbor cselekedetben találandja ezután Hektornak fiúreit is, valamint tégedet nemsoká, hű Antilochosom, midőn barátodnak könnyű hamvait eltakarítani fogod. Legyen úgy tehát, miként azt felőlem az istenek elvégezik. Fel tehát, intézkedjünk a szükségesekről, melyeket cselekedni kell; mert engemet dícsőítve Patroklos barátommal, egy pompás halom fog dícsőíteni: a tengernek legmagasabb partján egy, a jövő népeinek számára felállított emlék; a szorgalmas Myrmidonok már körülásták annak helyét és a földet befelé hányták, mintegy erősséget építve ellenséggel szemben; tehát a tágas tért besánczolák, a mű számomra növekedni fog; most megyek népes csoportot gyűjteni a földhányások végett, a kik segédkezni akarnak, és így talán felé a műnek bevégezem, s ha az urna befogadja majd hamvamat, a ti feladatotok lesz, azt bevégezni.”

Igy beszélt Achill, a sátorok között eltávozván, ennek is, annak is intve, összehíván a népet, mire mindnyájan ásót, kapát és csöbröket magukhoz véve, nemsokára csengett-bongott az érc kezökben és vállakon. Így indulának özőnével a táborból, felfelé a sima uton; sietve, de hallgatva haladt a tömeg, mintha csak éjjeli támadásra lettek volna kiválasztva, halk léptekkel, rendben, lépteiket méregetve, lélekzetüket visszatartva, ellensé-

ges és őrzött vagy őrizetlen városba behatolandó. Így tisztelték királyuknak fájdalmait.

Midőn a hullámlátott partnak legmagasabb halomát elérték és előttük kitarva mutatkozott a tenger, Eos nyájasan pillanta reájuk a szent korányból, a távoli ködpárázatok közül, és mindnyájukat üdítő jó érzés lepte meg, és felvidulva, rohamosan kezdtek a sánczok munkálatához. Némelek nagy darabokban választák fel a rég nem tapodott földet, mások kosarakban hordák össze azt, míg többen ásásközben hányták felfelé, piazson és sisakban hordták a földet sokan, ruháiknak széleibe gyűjték többen és hordták össze. Egszerre az égnek kapuit hevesen nyiták meg a Horák és Apollónak vad fogata robogva törtet elő a magasban, hirtelen megvilágítva a jámbor aethiopokat, kik legvégső lakosok a föld minden népei között. Megrázzván csakhamar tűzben aranyló fürteit a napisten, leszálla Idának erdei és völgyei felett, a kesergő, panaszló trójaiaknak és a munkás achaioknak világítandó. Azalatt a Horák az aetherbe feltörekedve, elérik Zeusnak szent hajlékát, melyet öröktől fogva szoktak látogatni. Oda belépván, szembe jö velök Hephästos; sántikálva, és sietve, kihívólag így szól hozzájuk:

„Ti csalfák, a boldogoknak számára gyorsak, a várakozóknak késedelmezők, hallgassatok reám. Ezen hajlékot atyám akaratából építém, önfeláldozással és a legszebb muzaénekek mértéke szerint; nem kíméltem aranyat, ezüstöt, semmiféle érozet, sem kénest, és a mint bevégezém, úgy áll

tére zajos ülést rendeztek. A discussio még mindig a kaposvári mandátum körül forog. Most egy kérvény volt napirenden, melyet Zoka Dezső János és társai adtak be, kérvény hogy a ház jogszérmekiket, melyeket 1887. jun. 18-án megejett választás alkalmával szenvedtek, orvosolja.

Gajári Ödön a kérvényi bizottság többsége nevében ajánlta, hogy a kérelem a ház irattárába tétessék le, mivel ez ügyben már döntött az illetékes forum.

Az ellenzék javaslatba hozta, hogy az ügy tétessék át az illetékes hatósághoz, mivel itt büntetőadó cselekmény állítólagos elkövetéséről van szó.

Orbán Balázs Széchenyi minisztert, az elnök által többször félbeszakított és rendreutasítást provokált beszédében arra szólította fel, hogy tegye le mandátumát, mely „a választók többsége akarattal meghamisításával, lélekvasárlással” jött létre. Széchenyi miniszter Orbán Balásznak személyére vonatkozó megjegyzéseit helyeslések között utasította vissza.

Szóltak még többen, a somogymegyei főispánnak állítólagos levelét is újból bekevervén a vitába, melyre Orczy Béla belügyminiszter kijelentette, hogy ez ügyben már egyszer megadta a választ s ahhoz most is ragaszkodik.

Tisza Kálmán miniszterelnök hangsúlyozta, hogy ez az ügy be van végezve, és sajnos, hogy vannak, kik találnak különféle ürügyet, hogy ezt újból előhurcolják. Apponyival szemben megjegyzi, hogy ha azon állítása elfogadtnak, hogy a ki igazságot keres és nem kapja meg, a háznak kell azt elintézni, akkor a ház egyebet sem csinálna, mint olyanok ügyével foglalkozni, a kik azt hiszik, hogy nekik jogsérmek vannak; s hogy megalkottatnék, a mi legkevésbé sem kívánatos, a parlamenti igazságszolgáltatás.

E tárgyhöz még többen szólottak az ellenzéki képviselők közül, s mivel még többen fel voltak szólásra jegyezve, tárgyalása az ünnepek utánra halasztatott.

Bylandt Rheidt közös hadügyminiszter lemondása elfogadottat s helyébe Bauer Ferdinand br., tábornaggy, a bécsi második hadtest parancsnoka neveztetett ki.

A közlekedéstudgyi miniszter új rendeletet adott ki, melyben szigorúan el van rendelve, hogy vasúti hivatalnokok csak magyar állampolgárok lehetnek s a kik a magyar nyelvet szóban és írásban bírják.

Vilmos császár halála és temetése egy időre szélcsendet idézett volt elő a háborus világban. Most ismét kezd előtérbe tolni: hogy lesz-e háboru, nem-e. Az orosz csapatösszpontositásokról még mindig érkeznek Varsó felől hírek. Az optimisták azonban Frigyes császár erős békeszeretében annyira bízna, hogy teljes reménységgel vannak a béke fentartására nézve.

az most is az időtől meg nem semmisítve, mert itt a rozsdá meg nem emészt semmit, sem a por el nem ér, a földi vándornak eme kisérője; a mit a teremő művészet alkotni képes, én azt mind megtevém; megingathatlanul áll ez épületnek fedélzete, lépésre, tánczra hív a sima padlózat. Uralkodókat trón illet, a hol és a melyen uralkodnak. Így és azért építém én a trónt Zeus atyámnak. Teremték aranyfűrtű ifjakat, kik az időt, Kroniont, támogassák; épen úgy teremték halhatatlan leányokat is; de mindezek élettelenek. Nektek adott és a Charitáknak, a holt képek felett az életet és az ingert osztogatni ki. Föl tehát, ne vonjatok meg semmit, s a bőség és balzsamoknak dus özőnét töltsétek és hintsétek el. Mindenütt legyen bájj és gyönyör, hogy örvendhessek művem felett és a többi istenek legyenek elragadtatva, dicsőítsenek mindent, mint egykoron.“

A horák szendén mosolyognak és az öregnek barátságosan integettek, pazarul hintvén maguk körül a világosságot és az életet, ugyannyira, hogy az emberek a földön alig bírták és állták ki, az istenek pedig gyönyörben usztak. Hephästos már sietve közelgett a belső osztályokhoz dologra, mert ez volt mindig legfőbb vágya szívének: a munkálkodás. E közben összetalálkozik Hera és Pallas Athénével, kik hevesen vitáztak egymással. Midőn az isteni Hera fiát megpillantá, megállítá őt és így szólt:

„Fiam, nemsokára nélkülözöd kell a hirnevet, melynől fogva fegyvereket készítesz, olyakat, minők az embert megvédik a haláltól, minden művészetet kifejtve, melyekre hol ez, hol amaz istenség kér fel tégedet; azonban itt van közel

Egy német lap közlebbi híre azonban a béke barátait is megingatja hitökben, mivel erősen állítja, hogy bár a havazások lehetetlené tették a csapatszállításokat, de tetemes orosz katona-tömegeket tartnak készen, hogy mihiely járhatókká lesznek az utak, azonnal a határra mehessenek.

Oroszországnak Bulgáriára vonatkozó új tervéről ad hírt egy francia lap, t. i. hogy egy oly konferencia hivatnék össze, melyben Bulgária is képviselve lenne. E tervhez Olaszország és Anglia is bizonyára csatlakoznék — írja — s így az osztrák-magyar monarchia kénytelen lenne engedményeket tenni. Ez a hír csakugyan francia szagu; mintha orosz festékekkel volna nyomtatva.

Franciaország, mint a higany állandóan, mozog. Van ott egy Boulanger nevű katona, kit a napokban fosztottak meg tábornoki rangjától, mivel a revanch-politikának a híve, s mivel nagyon ég a harci dicsőségtől s e miatt sok kellemetlenséget okozott a kormánynak. Most az ellenzék rettenetesen tüntet mellette, közlebből képviselőnek is meg fogják választani. A tüntetés még eddig csak ablak-beverés, kiabálás s effélékből állott. Csak nehogy egy véres háborúval végződjék.

Márczius 15.

Csik-Szereda, 1888. márcz. 15.

A csikmegyei 1848—49-beli honvédek egylete ma tartotta közgyűlését és ünnepelte meg márczius 15-ike 40-ik évfordulóját, mire több mint 500 régi honvéd és nagyszámu közönség jelent meg a „Csillag” nagytermében.

Reggeli 9 órakor elnök Fodor Ignác a közgyűlést és az ünnepélyt következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt közgyűlés!

Szeretett régi bajtársaim!

Üdvözlöm Önöket s örvendek, hogy ily számosan jelentek meg. Üdvözlöm a közönség részéről megjelenteket különösen is, és köszönöm érdeklődésüket.

Ma 40 éve Budapest nagy eseményeknek volt színtere. E napon tüzték ki Varsói, Petőfi, Ujházi és jeles társaik az ifjuság és polgárság csatlakozása s örömrivalgása mellett a szabadság, jogegyenlőség és testvériség zászlóját, a melyhez 2—3 nap alatt a többi városok és falvak lakosai, szóval az egész magyar nemzet jobbjai csatlakoztak. Az öröm és a lelkesedés általános lett; a magyar boldog és békés vívmányaival megelégedve vala; azonban e magasztos eszméknek is támadtak ellenségei; a boldogság rövid volt, a szabadságnak meg kellett fizetni az árát.

De nemcsak e nap emléke, hanem maga márczius hava is felmelegíti a régi honvéd kebelét. 39 évvel ezelőtt márczius elején a magyar haza el volt árasztva; határai délről és északról, keletről

ama nap, midőn idő előtt fog porba omlani a nagy pelideus Achilles, meggyőzven a halandókat az életnek végső hájáról. Sem a vért, sem a sisak, sem a paizs, melyeket számára készített, nem védik meg őt, mert a halálnak sötét kamrái reá várnak és őt áhitozza a romboló szellem.“

De a művész isten, Hephästos, így ellenvet: „Miért gunyolsz, oh anyám! Hisz készséggel bizonyítám be Thetisnek, midőn ama fegyvereket készítém, mikhez hasonlót nem készítenék még sem Ambosnak emberei, sőt még egyetlen isten sem rajtam kívül, és hasonló tetteket még nem vihete véghez senki általuk, a testhez öntve lévén és a hőst csaknem szárnyakon emelvén a bámuló szemeknek csodájára, mert a mit egy isten kölcsönöz és ad embernek, az isteni adomány és áldást hozó, nem ellenségnek, sem nem halandónak műve és tudománya az, mely előbb-utóbb romlásra vezet; és ezért állítom azt, hogy Patroklos is hozzám bizonyára győzelmesen és szerencsésen tért volna vissza, ha Phöbos sisakját fejéről le nem verte volna és a pánczélt testéről el nem kelle vala választania, míg végre a hős meg lévén fosztva e tárgyaktól, porba kelle hullania. Am legyen tehát; ha a sors az embereket kihívja, akkor a fegyver, az isteni, sem védheti meg őket; a legistenibb Aegis ha nem őriz meg azokat, az összes istenek háríthatják el csak a szomorú napokat. De mit bánom én mindezt? A ki fegyvert kovácsol, az harcot készít elő és attól nem várhat cziparapengést.“

Igy szólt morogva és eltávozott, mire a két istennő felkaczagott.

(Folytatása következik.)

és nyugatról el voltak zárva a különböz, kisebb-nagyobb ellenséges hadak által; a fiatal, ugy szólva fegyvertelen honvédsereg e hónapban csatlakozott a magyar honvédséghez, és az örök emlékü Bem tábornok vezérlete alatt e hónapban verte szét Erdélyben és később a Bánátban ellenségeit: elvette városait és elűzte őket az első orosz szövetségeseikkel együtt Verestoronynál, Tömösnél, Burgónál és a Vaskapunál a világ mind a négy éghajlata felé a haza verázattat szent földjéről oly erővel és sietséggel, hogy márczius végével néhány ostrom alá vett varon kívül nem maradt ellenség a magyar földön.

S ekkor megint boldogok valánk, 4 hónapig csak mert az akkori Európa két leghatalmasabb szövetségzett államának Magyarországra zudított jól felszerelt hadaival szemben az ujoncz honvédsereg a harcot bátran felvette ugyan s olykor ellenük sikert is aratott, de többé győzni nem tudott, a honvédsereg részint elhullott, részint szétoszlott; a háromszínű zászló és vele a szabadság elesett, de a magyar nemzet nem halt meg.

Azóta sok megváltozott; a kiegyezés, a koronázás visszahelyezte a nemzetet elévülhetlen jogainak egy részébe; akkori ellenségeink többnyire barátaink, sőt bajtársaink lettek, s most még csak az orosz feszkelődik ellenünk, a mitől azonban többé nem lehet tartani, mert ma nekünk is van egy hatalmas, jól felszerelt, jól betanított, vitéz közös hadseregünk, van egy szintén jól felszerelt, jól begyakorolt, derék és lelkesült magyar honvéd hadseregünk, és lesz szükség esetében egy nemzeti népfelkelésünk is, melyben, ugy hiszem, közölünk is többen, ha nem is a régi erőben, de a régi bátorsággal és hazafias elszántsággal részt fognak venni.

Tisztelt bajtársak!

Mai közgyűlésünk programja nagyon egyszerű, mert a választmánynak elszámolni valója nincsen. Nem lévén tagsági díj, olyannyira szegények vagyunk, miszerint titkáraink, a mellett, hogy ingyen, csupa hazafias buzgalomból végzik a sok teendőt, még az irodai kiadásokat, sőt sokszor még a postai költségeket is a sajátjukból fedezik. Mindamellett fel fogják olvasni a jelentést a választmánynak egy évi működéséről tudomásul vétel végett.

Ezután kezdetét veszi az ünnepély a templomba vonulással.

Visszatérve, felolvasást tart tiszteletbeli tagtársunk Imets Fülöp Jákó főesperes és főgymnasiun igazgató ur az 1848. évi márczius 15-ike 40-ik évfordulója alkalmából, és végre felolvasást tart szintén tiszteletbeli tagtársunk Csedő István ur az 1848—49-beli honvédeknek ugyanazon időbeli történetéből.

Végre fájdalmas szívvel kell felemlitenem, hogy az év folyamán újból ritkultak soraink. Elhunytak a többek között Bocskor Ferencz őrnagy, Puskás Lajos és Gyórpál József főhadnagy bajtársaink.

Benédek István titkár ur megtartván szabatos és kimerítő jelentését, konstatálja, hogy a bajtársak — régi honvédek — létszáma még mindig meghaladja a 2000-et, hogy ezek közül 700-nál több folyamodott segélyért s körülbelül 200-an részesültek is alapszabályszerű nyugdíjban.

A közgyűlés erre egyhangulag elhatározta, hogy ugy az elnöki megnyitó beszéd, valamint a titkári jelentés is jegyzőkönyvre vétessek. Köszönetet szavaz az elnöknek és a két titkárnak az egylet ügyeiben kifejtett fáradozásai és áldozataikért.

Ezután kezdetét vette az ünnepély az elnöki előadás szerint, s elhatározatott, hogy mindkét jeles beszéd jegyzőkönyvileg is megörökíttessék.

Különfelek.

— Az idej ujonczozás Kézdí-Vásárhelyt sokkal csendesebben folyt le, mint az előző években. Ugyanaz a változatos kép az ő czifrán felvirágozott hetyke legényeivel, buba merült vászoncselédjeivel, csak csupán a nótá hiányzott hozzá. Az a féktelen orditozás, mely máskor az emberi füleket veszeléztette, az idén ritkábban fordult elő. Az ita los-nak nagy menedéke volt most is, de vitézi tettekre nem igen ragadta a legényeket. Ki szomoruan, ki vígan, távozott haza. A kézdi sorozó-járás részére Kézdí-Vásárhelyt megejett ujonczozás eredménye a következő: Kivetett hadjutalék a pótegyenekkel együtt 179, a póttartalék jutaléka 15, hátrálék a múlt évről 26, tehát összesen besorozandó lett volna 222. — Össze volt írva 969 hadköteles; ebből besoroztatott a hadsereghez 154, a honvédséghez 27.

— A tisztí tanfolyamot végzett népfelkelők jelölése megtörtént. Megérkeztek Kézdí-Vásárhelyre is azok a drága veres ajánlati lapok, melyekért annak

idejében annyi buzgósággal fáradtak jelöltjeink A kézdívárshelyi tanfolyamban részt vett jelöltek: Kiss Károly tanár, tamásfalvi Bánya Bogdán földbirtokos, alesernátoni Sylvester Albert földbirtokos, kézdívárshelyi Kupán József kereskedő, karatnai Kőnczei Elek földbirtokos és kézdívárshelyi Dobay János rendőrkapitány s lapunk szerkesztője már kezükhöz vették a kedves veres czédulákat, melyek kedves emlékül s egyszersmind kárpótlásul szolgálnak a sok fáradsággal, de mégis oly nagyon kellemesen eltöltött 3 heti katonásdinak. A fennebbieken kívül ajánlati lapokat kaptak s jelöltettek: Dr. Szini Gyula népfelkelői főorvosnak és Kovács Sándor csapatbiztostnak.

— **Temetés.** E hó 18-án helyezték örök nyugalomra nagy részvét közt öv. Szentkatolnai Cseh Ignáczné sz. Martonfalvi Kovács Polixenát Szentkatolnán. Daczára a csaknem járhatlan utaknak, a megye minden részéből jöttek rokonok, barátok. Testvérei, gyermekei, unokái és ösünokái könnyezve vették körül a ravatalt, a melyen a következő feliratu koszorukat láttuk: „A szeretett anya, anyós és nagyanyának“, Dr. Sinkovits családja; „Drága jó anyáknak“, Cseh Katalin és férje Künnle József; „Szeretett jó nagyanyáknak“, Künnle Tivadar; Künnle Terez és férje Bodor Tivadar; „A forrón szeretett nagyanyának“, Zsuzsika és családja; „A szeretett keresztanyának, tisztelete jeléül“, Pótsa Zsuzsa; „A szeretett testvérnek“, Kovács István. A koporsó felett Székely János kézdívárshelyi és Bodor Géza alesernátoni ev. ref. lelkészek tartottak megható gyászbeszédet, s ezután örök nyugalomra helyezték a családi sirboltba a széles körben tisztelt és szeretett nőt. Benne a régi derék székely hölgyek egy tiszteletreméltó alakja hunyt el, kit családja tagjai szeretni s a föld népe meg imádni tanult. Béke és áldás lebegjen porai felett!

— **Időjárásunk.** Az elmúlt tél példátlan hidegsége után a csillagászati tavasz első napjai pompás idővel köszöntöttek be. A mit a tél havat s jeget nagy kitartással összehordott, a tavaszi nap melege egy-két nap alatt felolvasztotta, tengernyi árral borította be a vizek medreit s az utakat, s ha eddig a hó miatt nem lehetett közlekedni, most a víz állja el sok helyen az utat. Bármily rohamosan olvadt is el a közeli hegyekről a hó, a lefolyt hóvíz nagyobb károkat még eddig sehol sem okozott e megyében.

— **Márczius 15-ikét** Gyergyó-Szentmiklós város is fényesen ünnepelte meg, az ünnepélyt megelőzőleg a főtéri templomban istenítisztelet volt, honnan a közönség impozáns menetben, nemzeti lobogók alatt vonult le a városház nagytermébe, hol az ünnepélyt díszmagyarban Lázár Menyhért ügyvéd, az ünnepély-rendező bizottság elnöke, ki alkalmi beszéd tartására felkérte, határos beszéddel nyitotta meg, a férfi-dalárda a „Szózat“-ot énekelte el, Kálmán Istvánné urnő és Hochschild Lajos érzéssel szavaltak, Hoos Ernő zenekísérettel alkalmi dalt énekelt, Dr. Szentpétery Kristóf felolvasást tartott, a polgári és elemi iskolák növendékei énekeltek és befejezésül a műkedvelői zenekar eljátszotta a Rákóczy-indulót. Délután 2 órakor Laurenczy Jánosnál mintegy 70 terítékű díszlakoma volt, hol talpraesett pohárköszöntőket mondtak: Lázár Menyhért, Hoos Ernő, Görög Joachim, Kedves Tamás, Hochschild Lajos. Az ünnepélynek az esti órák vetettek véget.

— **A polgári olvasóköri tagjai** Gyergyó-Szentmiklóson márczius 15-ikét kedélyes, vig társaságban ünnepelték meg. Este 8 órakor helyeszték el Kossuth Lajos nagy hazánkfiaának élethű arcképét a kör olvasó-szobájában. Ezt megelőzőleg Eránosz Bogdán tartott rövid, zamatos beszédet, melynek végzetével „Éljen Kossuth Lajos“ lelkes kiáltások után a cigány-banda húzta Lajos bácsi emlékeztetés nótáját: „Kossuth Lajos azt izente.“ A rögtönzött ünnepélyen a kör tagjai közül mintegy ötvenen vettek részt, kik mindnyájan vígan és kedélyesen mulattak és éjjeli 1 órakor kedves emlékkel távoztak haza. Éljenek mindnyájan!

— **Meghívás.** A „Háromszékmegyei Tanítótestület“ választmánya folyó évi márczius 28-án délután 9 óra-kor a Gönczy-jubileum rendező bizottságára való tekintetből ezuttal kivételesen Seps-Szgyörgyön a polgári leányiskola (Bazár-épület) helyiségében rendes gyűlést tart, melyre

a tagok ezennel meghivatnak. Tárgyak: 1. Elnöki megnyitó és többrendbeli bejelentések. 2. Jegyzőkönyv fölolvadás és hitelesítés. 3. Miképen lehetne a rajzoktatást az elemi népiskolában sikeresebbé tenni? ezimű kitűzött pályamunka bíráló bizottságának megalakítása. 4. Erdélyi Károly ismertetése Horváth J. »Iskolakert« ezimű folyóiratának. 5. A járáskörökhöz a szokásos kidolgozandó tételt kitűzni. 6. A posta- és iskolai takarékpénztár combinatív ismertetése. 7. A közgyűlés határozatából a méhészeti egyesület életbeléptetése iránti intézkedés. 8. Nagy Károly-féle nyugtatványkönyv kinyomatási költségeinek fedezéséről intézkedés. 9. Az 5 évről szerkesztendő »Evkönyv«-ről intézkedés. 10. A folyó évi május 1-én Budapesten megünnependő Gönczy-jubileumon a testület képviseléséről való gondoskodás. 11. Tiszteletbeli tagok ajánlása. 12. A május havában, a Gönczy-jubileummal kapcsolatos díszközgyűlés tárgysorozatának megállapítása. 13. Időtűnyok. K.-Vásárhelyen, 1888. márczius 19. é. M. Székely János elnök, Gyöngyösi István titkár.

— **Hallatlan botrányt** követett el a helybeli plébániai hivatal-vezető minorita-atyja Tamás Márczell. Folyó hó 16-án a helybeli kórházban meghalt Bandi Ferencs kalapos-segéd, egy szegény, nagy nyomorúságban siyulódott ember. Társai, maguk is földhöz tapadt szegény segédek, koporsót vásároltak részére, de már arra módjuk nem volt, hogy a papot is kifizessék. Szegénységi bizonyítványt vittek hát a polgármesteri hivaltól Tamás Márczell lelkészhez, s azt Biró János megbízottjnk által kézbesítve, kérték, hogy legyen szives, díj nélkül temesse el elhunyt társukat. De a pap a kérést megtagadta. Sőt a midőn egy forintot valahogy összetettek s azzal kínálta meg megbízottjuk, most már nem egyedül, hanem Zsigmond György kalaposmesterrel: akkor azzal utasította vissza őket, hogy »még tíz forintért sem temeti el a halottat!« S a mit mondott, meg is tette Márczell atya. Szegény Bandi Ferenczet pap nélkül temették el megbotrányozott társai. Az eset nagy megütközést keltett városunkban, janynyira, hogy igen sokan át akarnak térni a református hitre. Annyira hallatlan dolog, hogy el sem hisznek tán, ha nem városunkban történt volna s nem Tamás Márczell ur lenne a botrány okozója, a ki, mióta lelkészkedik, egymásután követi el az ehhez hasonló s másfajta botrányokat. Ajánljuk őt az illetékes rendfőnök és püspök ur nagybecsű figyelmébe.

— **Mérgezés.** Kézdívárshelyi Kovács József bádognemester öngyilkossági szándékból folyó hó 20-án sósavat ivott, de hozzátartozói korán észrevén a veszélyt, orvost hívtak. Az öngyilkos-jelölt, kinek neje és 5 kiskoru gyermeke van, a gyorsan alkalmazott orvosi segély folytán jelenleg a javulás útján van.

— **A gy.-szmiklósi szegény tanulókat** segélyező egyesület javára az ifjúság által rendezett társasestélyek utolsója folyó hó 17-én volt. Közönség, pártolva a szép eszmét, most is nagy számmal jelent meg. Háziasszonyok Orel Máténé és Merza Kristófné nagyságaik voltak, kik mint mindig, ugy most is áldozattal járultak a jótékony czél pártolásához. Az estélyen többféle tréfás játékok, ingyen nyereménytárgyak és Lengyel János ur ciztera-játéka volt, melyet a közönség elismeréssel fogadott. Az estély 11 fnt jövedelmet hajtott az említett egyesület javára. A mulatságnak a 12 óra vetett véget.

162-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára tett szives adakozásokról.

Mihály Károly vasuti állomásfőnök ur ivén Élesden (Biharmegye) adakozott:

Mihály Károly állomásfőnök 2 fnt; Janosó Samuel, Perenczi Albert, Kaszó András állomásfőnökök és Szikszai Viktor, László Sándor, Papp Kálmán, Sziharszki András hivatalnokok 1—1 fnt; Botár István, Pák Albert üzletgyakornokok 1—1 fnt; Vinceze János üzletgyakornok, Mihályi József áll. felvigyázó, Simon Lajos rakfelvigyázó, Petri József raktárnok 50—50 kr; Bokor István, Székely József, Kiss Ferencz, Hidvégy József vasuti alkalmazottak 30—30 kr; Dr. Boér Jenő vasuti orvos 1 fnt; Kovács Károly földbirtokos 2 fnt; Kovács József földbirtokos 1 fnt; Csia Károly hivatalnok 1 fnt; Altmann Ignác hivatalnok 40 kr. Összesen 19 fnt 60 kr.

Fogadják a szives adakozók, távolban levő székely honfitársaink, adományaikért árváink nevében kifejezett hálás köszönetünket! Fogadják hálánkat különösen tek. Mihály Károly ur, a ki föl-kérés nélkül, önzetlenül fáradsá, ilyen szép gyűj-

téssel örvendeztette meg — váratlanul — humán intézetünk kezelő-bizottságát!

Kézdí-Vásárhelyt, 1888. márcz. 12-én.

Br. Szentkereszty Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

A közönség köréből.*

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. márczius 18.

Motto: Üsd a fejt, hogy ne sántuljon.

A közpályán áldásosan (?) működő Ferenczy Károly plebánosnak a „Székelyföld“ folyó évi 22-ik számában megjelent s minden alapot nélkülöző nevelészes cikkére röviden adunk választ.

Mielőtt azonban ezt tennők, csodálkozásunknak adunk kifejezést a felett, hogy a pap kedvencz szónoki szavajárása, a „hogy“, gyengén van cikkében képviselve, s így midőn azt írta, zavart állapotban lehetett.

Cikkéről egész terjedelmében szólna, bátran elmondhatjuk az ismert magyar közmondással: „Milyen a malac, olyan a mise.“ Czikke, tisztán kimondva, kibuvó ajtó az igazság elől; ir sokfélet, de minden érselem nélkül; nem felel meg egyenesen semmire, hanem épen úgy csinál, mint az egykori ember, a ki éhes lévén, a jó turós puliszka és a víz közül — éhségát kielégítendő — a vizet fogyasztotta el.

Azt jól tudjuk, édes plebános, hogy vannak pulykái s ideje nagyobb részét velök tölti, élvezvén társaságukat, s épen azért nem csodálkozásunk kifejezése fölött, midőn pulyka-mérgekről beszél; különben lehet, hogy ön szerint a sok gyalázatlank, a mi ön ellen lett szórvá, pulykái előtt minden sora önre dicséretté vált. És ezzel ön meg lehet elégedve!

A saját jóvoltunkért nagyon is áldásosan működő irgalmas nővérek s azok főnöknője ellen jelzett kereskedés, nyereszkedés való tény, s ezen állításunkat fentartva, igazán — és nem, mint ön, hamisan — mondhatjuk, miszerint a zárda szent falai között az üzlet folyik s az irgalmas nővérek anyagilag gyarapodnak; avagy merje ezt tagadni, bizonyítsa be, hogy a zárda-ban nem árulnak, nem nyereszkednek, s azon esetben a kulesot beadva, a rágalmazói czírt et örömmel elviseljük.

Egy zongoraiskola-füzet ára, mint rajta van a kiadó által reá nyomott összeg jelezve, 42 $\frac{1}{2}$ garas, mely kereskedői számitás szerint tesz 2 fnt 12 $\frac{1}{2}$ krt; ebből engedmény 20% = 42 kr, s így tisztán kapja azt a főnök 1 fnt 70 krba; s tudja a plebános, milyen árban adták el azt a zongorát tanuló gyermeknek? 2 fnt 50 krér, mely ár az irgalmasok által sajátkezőleg van ráíva s így ezt tagadni nem lehet, szóval: tégy. Egyéb cikkeknél az irgalmasok azt a rendszert követik, hogy a reányomott árt beragasztják fehér papírral és reatívte a 40—50%-ot, új árt jegyeznek reá. Megtörtént, hogy több leányka ezt észrevéve, a papirt róla leszakította s ekkor tünt ki az irgalmas nővéreknek valóban áldásos (?) működése.

Feltéve még azt is, hogy nem nyereszkednek, (?) már maga a tény, hogy a zárda szent falai között árulnak, üzletet folytatnak: az irgalmas nevet viselő testvérekhez nem illő eljárás, szóval bűnös cselekedet s mikéülönben nem szabad.

A szülők neveit hozzuk nyilvánosságra, ugy-e? Azt kívánja? Mi lenne akkor a sok szegény gyermekkel, mily bánásmódban részesülne az irgalmasok részéről, ha kívánságát teljesitenők! Már pedig a plebános, mint Krisztus tanainak hirdetője, ilyen kegyetlenséget nem követelhet tőlünk.

Azt írja még a szellemes plebános, hogy nagyobb jótékonyaságot gyakorolni, mely mulatságokkal van egybekötve, bűnös cselekedet; feltéve, hogy ugy van, azon esetben is bűnös cselekedet követtek el az irgalmasok, midőn a zárda-ban minden jótékonyaság nélkül a gyermekeket zeneszóval taníttatják, mint mi, kik jótékony céllért működünk és tisztességesen, az illem határain belül mulatunk. Idézem szavait s igazat adok, hogy: „nagyobb rossz a rossz példa“, annyival is inkább, mert semmi jótékony cselekedetet nem gyakorolnak általa.

A tánczozal eszembe jutott a zárda-beli táncziskola. Erről élvezetes cikkében hallgat; kérem beszélni róla; figyelemmel fogjuk hallgatni.

A plebános a multkor bűnös cselekedetet vitt véghez; egy csütörtöki fillérestély után pénteken reggeli 4 óráig mulatott a vendéglőben, a nagyobbjában. Ez már igen nagy véték; papnak korcsmában mulatni nem illő dolog. Tehát itt a rossz példa Krisztus képviselőjétől eredt.

Az itteni társadalmat ön nem képes megbírálni; nem vagyunk Szentkirályon; mert az itteni közönség sokkal magasabban áll ön felett, sem hogy annak tetteit ön megbírálni tudná, s így cikkének azon részét nem tartjuk érdemesnek a válaszra.

* E rovat alatt helyet adunk a közérdekű felszólalásoknak, de a felelősség a beküldőt illeti.

Szerk,

Az igazság eltagadása önnek természetévé válván, annak gyakorlásában nem vagyunk képesek önt megakadályozni. Folytassa tovább e paphoz illő eljárását.

Czikkébe belehoz valami egyéb dolgot is; beszél egy szent célú egyletről, melyhez semmi köze és joga. Hiába, ilyen az elfogult ember! Különben legyen meggyőződve a pap, miszerint azon egyület tagjai erről tenni fognak.

Az elmondottakat a t. olvasó közönség figyelmébe ajánlva, az ítéletet tőle várjuk, s nyugodt lelkiismerettel végezzük be szerény közleményünket.

Ego sum.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelyt, márczius 15-én.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt 35 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Rozs (tisztá)	"	3 frt 70 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Arpa (tisztá)	"	3 frt 60 kr
" (elegy)	"	— frt — kr
Zab	"	1 frt 85 kr
Törökbuza	"	4 frt 80 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
" (árpa)	"	24 frt — kr
Borsó	"	6 frt — kr
Lencse	"	10 frt — kr
Fuszulyka	"	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	"	1 frt 10 kr
Marhahus	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhus	"	— frt 40 kr
Juh-hus	"	— frt — kr
Szalonna	"	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	"	— frt 22 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Hirdetmény.

Kézdi-Vásárhely város iparhatósága által közhírré tétetik, hogy a kézdivásárhelyi takarékpénztárnál kézizálogképen letett következő ezüstneműek, ugymint: 2 drb karos gyertyatartó, 2 drb kávé ibrik, 1 drb lábas, 1 drb cukortartó, 2 drb só tartó, 1 drb cukorporzó, 1 drb cukorfogó, 1 drb hamvvevő, 1 drb hamvvevő-tálca, 12 drb késpalló, 1 drb levesmerő-kalán, 1 drb zöldséges kalán, 1 drb tejmerő kalán, 1 drb szűrő-kalán, 12 drb evő-kalán, 12 drb francia villa, 10 drb kávékalán, 12 drb kés acél-penge, 12 drb villa (2 águ), összesen 749 dekagramm súlylyal és 470 frt 80 kr becsértékkel, **folyó évi április 5-én** délelőtt 9 órakor a takarékpénztár helyiségében megtartandó közárverésen el fog-nak adatni.

Árverési feltételek:

1. Bánatpénz a becsérték 10%.
2. Köteles vásárló a vételért azonnal készpénzben lefizetni, vagy azt az intézeti szabályoknak megfelelő váltóval biztosítani, vagy esetleg a fizetés iránt az igazgatósággal egyezkedni.

3. Az árverés először egy tömegben történik, s csak ennek sikertelensége esetében fognak a fenn kitett tárgyak egyenkint eladatni.

Kézdi-Vásárhely város iparhatósága, 1888. márczius 21-én.

Varga József
főjegyző,
iparhatósági megbízott.

Alkalmazást keres

helyben vagy vidéken mint szesz-, bor-, liszt-stb. raktárnok, egy, a szeszgyártáshoz is értő egyén. Biztosítékkal rendelkezik. Bővebben lapunk kiadóhivatalában értesülhetni.

Szám 1. b. m.

1888.

ÁRVERÉSI HIRDETMEYNY.

A kézdivásárhelyi kir. törvényszéknek 861—1888. polg. szám alatt kelt végzése alapján, kézdivásárhelyi idősb Tóth Dániel és neje Benkő Rebeka csődtömegéhez tartozó 582 frt 48 kr-ra becsült ingóságok, u. m. házi butorok, ágy, asztal és konyhaneműek **folyó évi április hó 12-ik napján délelőtti 9 órakor** Kézdi-Vásárhely város házánál közárverészen eladatnak készpénzért a többet ígérőnek.

Miről csődtömeggondnok Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd, id. Tóth Dániel s neje Benkő Rebeka és Kézdi-Vásárhely város tanácsa értesítettnek.

Kelt Kézdi-Vásárhelyen, 1888. márczius 17-én.

Dénes Lajos

kir. közjegyző,
mint bírói megbízott.

Szám 2244. — 1887.

tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy léczfalvi Keresztes Ede végrehajthatónak léczfalvi Csia Lukácsné Miklós Verona végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbíróóság területén lévő Czofalva községében fekvő, a czofalvi 42. sz. tjkvben 161—166. hr. sz. alatti ingatlanra 430 frt, 271. hr. sz. ingatlanra 33 frt, 433., 434. hr. sz. ingatlanra 97 frt, 538. hr. sz. a. ingatlanra 25 frt, 645. hr. sz. a. ingatlanra 4 frt, 677 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 27 frt, 729. hr. sz. a. ingatlanra 4 frt, 773. hr. sz. a. ingatlanra 42 frt, 823., 824. hr. sz. a. ingatlanra 29 frt, 871. hr. sz. a. ingatlanra 1 frt, 876. hr. sz. a. ingatlanra 9 frt, 1073., 1074. hr. sz. a. ingatlanra 84 frt, 1105 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 19 frt, 1214. hr. sz. a. ingatlanra 18 frt, 1228., 1229. hr. sz. a. ingatlanra 11 frt, 1495. hr. sz. a. ingatlanra 23 frt, 1670., 1671 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 27 frt, 1717. hr. sz. a. ingatlanra 24 frt, 1721 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 1 frt, 1871., 1872. hr. sz. a. ingatlanra 11 frt, 1879. hr. sz. a. ingatlanra 31 frt, 1937 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 16 frt, 2201. hr. sz. a. ingatlanra 34 frt, 2203. hr. sz. a. ingatlanra 11 frt, 2283., 2284 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra, 139 frt; a léczfalvi 46. sz. tjkvben 2086. hr. sz. a. ingatlanra 30 frt, 2648 $\frac{1}{2}$. hr. sz. ingatlanra 68 frt, 4764. hr. sz. ingatlanra 79 frt, 438 $\frac{1}{2}$. hr. sz. a. ingatlanra 84 frt, összesen 1411 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1888. évi április hó 5-ik napján d. e. 9 órakor** Czofalva és **1888. évi április hó 6-ik napján** délelőtt 9 órakor Léczfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. évi november hó 24-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Sz. 2583—1887.

tkkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kézdivásárhelyi Tóth József végrehajthatónak id. Tusa Elek s neje Nyáguly Mária tamásfalvi végrehajtást szenvedett elleni 127 frt tőkekövetelés s járulékal iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék (kovásznai kir. járásbíróóság) területén lévő Tamásfalva községében fekvő, a tamásfalvi 58. számú tjkvben A + 163., 164. hr. sz. ingatlanra 466 frt, 488. hr. sz. ing. 47 frt, 539. hr. sz. ing. 17 frt, 576. hr. sz. ing. 36 frt, 626., 628. hr. sz. ing. 72 frt, 781. hr. sz. ing. 10 frt, 1124., 1125. hr. sz. ing. 50 frt, 1173. hr. sz. ing. 44 frt, 1390. hr. sz. ing. 25 frt; a tamásfalvi 24. sz. tjkvben 73—76. hr. sz. ing. 598 frt, 340. hr. sz. ing. 21 frt, 577. hr. sz. ing. 36 frt, 772. hr. sz. ingatlanra 56 frt, 801. hr. sz. ingatlanra 28 forint, 832. hr. sz. ing. 10 frt, 873., 874., 875. hr. sz. ing. 41 frt, 1114., 1115. hr. sz. ing. 47 frt, 1211. hr. sz. ing. 33 frt, 1423., 1425. hr. sz. ing. 87 frt, összesen 1724 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, azzal, hogy az árverés egyuttal kovásznai Hollaky Attila főszolgabíró 80 frt 20 kr s járulékal és kovásznai Vajna Károly 305 frt tőke s járulékal követelésének behajtása végett is meg fog tartatni, s hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1888. évi április hó 19-ik napján** Tamásfalva község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1887. évi november hó 29-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávét is a külföldről vettük, most az elismert jószág

Lenck-kávéban

oly kitűnő hazai gyártmányunk van, melynek használata máris általános divattá vált.

LENCK-KÁVÉ

kapható minden jobb kereskedésben s ahol a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje, mint hazai gyártmányt.

A t. elárúsító urak forduljanak **Lenck S.** pótkávé-gyárához **Sopronban**, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a **Lenck-kávé** a legjobb eddig ismert pótkávé.

Kolozsvárt a gyár képviselője Kauntz József ur. 15—15

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.